

سوسیالیسم، اولین فرمان خداوند و دومین راهبرد زندگی

مردم عموماً از افراد خودخواه و متکبر خوششان نمی آید بلکه متنفرند. خودخواهی و تکبر از بدترین صفات انسان است که در عرف اخلاقی و سیاسی امروز به اخلاق و رفتار لیبرالیستی شناخته می‌شود. در قرآن آمده است که خداوند ابلیس را که از عبادت کنندگان درجه یک او بود بخاطر خودخواهی و تکبر افراطی که دچار آن شده بود از درگاهش اخراج کرد. خداوند خودخواهان و متکبران یا لیبرالیست ها را دوست ندارد. رسالت انبیاء تشویق انسانها به خروج از اخلاق لیبرالیستی (ظلمات) و ورود به اخلاق سوسیالیستی (نور) است. (حدید ۲۵) و ...

سوسیالیست در عرف اخلاقی و سیاسی امروز کسی است که سهم خود از مواهب زندگی را در حد و اندازه متعادل و متعارف نگاه میدارد و زیاده بر سهم متعارف و متعادل نمی خواهد و مصرف نمی کند و سهم دیگران را برای خود نمی خواهد و ضایع نمی کند. برعکس، **لیبرالیست** دایماً در صدد ضایع کردن حقوق و سهم دیگران است و با توسل به حيله های شیطانی (زر و زور و تزویر) در صدد تسلط و هژمونی بر دیگران است. به گواهی تاریخ **لیبرالیست** ها و زیاده خواهان همواره با قسط و برقراری عدالت مخالفت کرده و علیه پیامبران و صالحان اقدام کرده اند و از ظالمان و کافران محسوب می شوند. بنا بر آیه شریفه: **ان الله یامر بالعدل والاحسان**، مهم ترین فرمان خداوند در قرآن به مردم قبول و پذیرش نظام عادلانه و قسط آمیز (**سوسیالیسم**) است برای برخورداری همه از مواهب زندگی.

سوسیالیسم، راهبرد دوم زندگی، راهبرد پیامبران

روح قرآن **سوسیالیسم** و اخلاق نوعدوستی و خیرخواهانه است. بطوریکه پیامبر در جای جای قرآن مسلمانان را دعوت به پذیرش و ایمان به خدا و سوسیالیسم می کند. و همچنین انجام کارهای **سوسیالیستی** و خیرخواهانه و از آنان می خواهد که دست از کارهای منفعت طلبانه و **لیبرالیستی** بردارند و به زندگی سوسیالیستی روی بیاورند. اما ظاهراً پذیرش کارهای **سوسیالیستی** و **خیرخواهانه** برای مسلمانان سخت است زیرا باید مرتب اموالشان را که به چه سختی جمع کرده اند برای رضای خدا بصورت مالیات و زکات در اختیار حکومت وقت و دولت خود قرار دهند تا دولت بتواند با آن به عمران و آبادانی کشور و تامین امنیت و معیشت فقرا جامعه رسیدگی کند و حداقل مواهب زندگی را برای مردم تامین نماید. **قرآن در سوره والعصر** به وضوح به مردم هشدار داده که اگر عملاً به **سوسیالیسم** و کارهای خیر روی نیاورند و عملاً دولت را در اداره **سوسیالیستی** کشور یاری نکنند در نهایت ضرر خواهند کرد و روی سعادت را نخواهند دید.

امروز در شرایط جنگی کشور و رویارویی با دشمنان قدرتمند آمریکا و اسرائیل من به وضوح می بینم که فقط بخش کوچکی از مردم به اخلاق **سوسیالیستی** پای بندند و به رزمندگان اسلام کمک می کنند و از آنها واقعاً حمایت می کنند. بخش بزرگتری از مردم هنوز روحیه **لیبرالیستی** خود را حفظ کرده اند و می کنند و در حوزه اقتصادی کشور مشغول احتکار و گران فروشی و مال اندوزی و پر کردن جیب خودشان هستند و با اینکه از منابع و مواهب و انرژی و سوخت و سایر خدمات دولتی ارزان قیمت استفاده می کنند اما همچنان در بازار و کسب و کارشان همانند یک خائن به وطن به دشمنان خارجی آمریکا و اسرائیل و **لیبرالیسم خارجی** کمک می کنند. اینها غافل از این هستند که دفاع از کشور در مقابل دشمن خارجی فقط با شعار سیاسی ممکن نیست که شما در راهپیمایی های روزانه و شبانه شرکت کنید و شعار های سیاسی تند و حماسی علیه دشمن بدهید ولی در عمل در فعالیتهای اقتصادی **لیبرالیستی** عمل کنید و آب به آسیاب دشمن بریزید. اینطور دینداری و سیاست، ریاکارانه است و خداوند در جای جای قرآن ریاکاران و دروغگویان و خائنان به وطن و مردم را به عذاب سخت هم در این دنیا و هم در آخرت و عده داده است. دولت به تنهایی نمی تواند **سوسیالیست** باشد مردم مخصوصاً فعالان اقتصادی و اصناف هم باید مانند رزمندگان ارتش و سپاه نیکوکار و **سوسیالیست** به معنای واقعی باشند و از جان و دل و با تمام وجود به جامعه و مردم کشورشان خدمت کنند تا خداوند هم به آنها پیروزی و نصرت دهد. **و مالنصر الا من عندالله العزیز الحکیم.**

قوانین لیبرالیستی و سوسیالیستی

بعد از تایید لیبرالیسم به عنوان یک شیوه اخلاقی و سیاسی در غرب برای جلوگیری از افراط‌گری لیبرالیست‌ها حقوق دانان شأن قوانینی را تصویب کردند که اگرچه می‌توان روحیه سوسیالیستی را در آنها دید و به گواهی تاریخ این قوانین نتوانست از دامنه ظلم و ستم مخصوصاً طبقات مرفه به مردم پایین دست جلوگیری نماید و استعمار کهنه به استعمار نو تبدیل شد و لیبرالیسم به نئولیبرالیسم تبدیل شد. یکی از قوانین لیبرالیسم غربی «آزادی بیان» است که در کشور های غربی علیه سوسیالیست های واقعی و مسلمانان بسیار از آن استفاده می‌گردد. از آزادی بیان عملاً برای تخریب سوسیالیست ها و مسلمانان نیکوکار و صالح و حتا شخصیت پیامبر استفاده کردند. در دین اسلام قانون «**امر به معروف و نهی از منکر**» وجود دارد که قانونی برای ارائه پیشنهادات برای مدیریت بهتر جامعه را شامل می‌شود.